

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ένα από τα προβλήματα της εργασίας της παντρεμένης γυναίκας είναι και ο συμβιβασμός της νοικοκυροσύνης, της διατηρήσεως του σπιτιού, με την επαγγελματική δουλειά.

Για μερικούς το πρόβλημα αυτό μένει ακόμη άλυτο και άσυμβιβαστο και η μόνη δυνατή διέξοδος είναι η επιστροφή της γυναίκας στο σπίτι. Όμως η καθημερινή μας πείρα και η πρόοδος της επιστήμης μας δείχνουν όλοφάνερα πια τη σωστή λύση του.

Κι' αυτή είναι η είσοδος της μηχανής και των μηχανικών μέσων στο σπίτι. Ός τώρα όλα αυτά ήταν, τουλάχιστον στην Ευρώπη, προσιτά μόνον στις εύπορες τάξεις. Μά να πού μερικά Κράτη μας δίνουν ένα φωτεινό παράδειγμα πώς με μια συντονισμένη κοινωνική πολιτική, μπορούν να γίνουν πολύ εύκολα προσιτά και στους φτωχούς όπου, ακριβώς η οικονομία και του χρόνου και της σωματικής δύναμης είναι έντελως απαραίτητες.

Είναι γνωστή η τεράστια προσπάθεια που γίνεται από το Δήμο της Βιέννης για την ανακούφιση των λαϊκών τάξεων με την εφαρμογή μιας πλατύτατης κοινωνικής πολιτικής.

Η ΐδρυση θαυμασιών πολυκατοικιών με μηχανικές εγκαταστάσεις που διευκολύνουν τη νοικοκυρά στο σημείο που να καταντά μικροδουλειά που τελειώνει σε λίγη ώρα, ή μπουγάδα, ή φοβερός αυτός επιάλτης της, δείχνει ώραία πώς είναι έντελως δυνατό να συμβιβαστή η σπιτική δουλειά με την επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας χωρίς να συντρίβεται η ΐδια από την υπερχόπωση ή να είναι αναγκαστικά η κακή νοικοκυρά ή κακή εργάτρια. Αναφέρομε μια χαρακτηριστική περιγραφή μιας ημέρας μπουγάδας σε μια από τις μεγάλες αυτές πολυκατοικίες του Δήμου της Βιέννης. «Ένα μεγάλο διαμέρισμα βρίσκεται στο Ισόγειο του σπιτιού με πλατεία παράθυρα προς τον κήπο που περιτριγυρίζει το σπίτι.

Οι μηχανές για την πλύση οι πιο νέες, είναι τόσες ώστε 44 γυναίκες μπορούν ν' απασχολούνται συγχρόνως εκεί το πρωί και άλλες τόσες το απόγευμα. Μια σκάφη με νερό ζεστό και κρύο εί αι στη διάθεση κάθε γυναίκας. Τη πρωί στις 8—και αυτό γίνεται και τις Κυριακές—44 νοικοκυρές της πολυκατοικίας αυτής που περιλαμβάνει συνολικά 1200 κατοικίες, μπαίνουν από την μνημειώδη πόρτα και παίρνουν θέση μπροστά στη σκάφη τους σε σχήμα κάδου. Τα άσπρόρροχα βρέχονται μόνον και έπειτα στοιβάζονται στις ηλεκτρικές πλυστικές μηχανές όπου σαπουνίζονται και καθαρίζονται αυτόματα. Από κει ρίχνονται σε κάδους που περιστρέφονται με ταχύτητα 3 χιλιάδων κύκλων στο λεπτό και με την κεντρόφυγο δύναμη τα άσπρόρροχα στίβονται ώστε φεύγει κατά 89 ο/ο το νερό τους.

Έπειτα μπαίνουν στο μηχανικό στεγνωτήριο, ιδιαίτερο για κάθε πλύντρια, όπου με την πίεση δυο μεγάλων κυλίνδρων ζεσταμένων με ηλεκτρισμό, τα άσπρόρροχα καθαρότατα σιδερόνονται και σε διά-

στημα 20 λεπτών είναι έτοιμα για να φορεθούν. Η ΐώρα είναι μόλις 11 π μ. Οι νοικοκυρές μπορούν να ετοιμάσουν το φαγητό τους και το απόγευμα να σιδερώσουν όσα κομμάτια δέν μπορούν να σιδερωθούν με τον ηλεκτρικό κύλινδρο. Για το σκοπόν αυτό υπάρχει στο υπόγειο ένα μεγάλο διαμέρισμα με σίδερα ηλεκτρικά που επιτρέπουν να γίνει και η εργασία αυτή στο ελάχιστο χρονικό διάστημα. Έτσι για να πλυθούν και σιδερωθούν τα άσπρόρροχα 4 εβδομάδων μιας οίνογενείας από 5 ή 6 πρόσωπα, αρκούν 3 1)2—4 ώρες ενώ συνήθως χρειάζονται ολόκληρες μέρες για να τελειώσει μια τόσο μεγάλη μπουγάδα. Έκείνο όμως που είναι πιο ενδιαφέρον ακόμα είναι ότι δέν απαιτείται καμιά πρόσθετη πληρωμή για τη χρησιμοποίηση του θαυμασιού αυτού μηχανικού πλυστηριού.

Τα έξοδα περιλαμβάνονται στο νοίκι του σπιτιού που ανέρχεται σε 13 σελίνια το μήνα δηλ. 150 δραχ. το μήνα για 3 δωμάτια και κουζίνα, με επιφάνεια συνολική από 65 τετραγωνικά μέτρα. Η μόνη πληρωμή είναι 40 λεπτά που πληρώνονται στον καθαριστή του διαμερίσματος αυτού. Είναι φανερό πώς μόνο σε μια μεγάλη πολυκατοικία είναι δυνατό τα έξοδα για την εγκατάσταση αυτή να βαρύνουν τόσο λίγο τους ενοίκους. Μά και σε μικρότερες κατοικίες είναι δυνατή η εγκατάσταση μηχανικών πλυντηρίων που εκεί ελαφρώνουν και από έξοδα και από κόπο τις νοικοκυρές και τις απαλάσσουν σύγχρονα από τη δουλειά της πλύσης που για πολλές είναι επιβλαβέστατη στην υγεία τους. Θα ήταν τάχα τόσο άδύνατη η ΐδρυση λαϊκών δημοτικών πλυντηρίων έσω και έξω από τα σπίτια, στις λαϊκές γειτονίες όπου η λαϊκή νοικοκυρά να μπορεί με λίγα έξοδα και με πολλή άνεση να κάνει τη χειρότερη δουλειά του νοικοκυριού; Είναι όμως φυσικό να μη σκέπτονται τις λαϊκές νοικοκυρές παρά μόνο οι προοδευτικοί (!) Δήμοι όσοι θεώρησαν απαραίτητο να έχουν και στη διοίκηση τους και γυναίκες. Ός τόσο ως περιμένουν οι Έλληνίδες νοικοκυρές, όσες νομίζουν περιττό να έχουν ψήφο, όσο να καταλάβουν τί θα μπορούσε να τους δώσει το δικαίωμα αυτό και στο νοικοκυριό τους ακόμα.

(1) ΣΗΜ. 'Αγ. Είναι γνωστό πώς ο Δήμος της Βιέννης διεύθυνεται από σοσιαλιστές.